

आद्य

आदिवराहः, पुं, (आदिः कारणं स च वराहश्चेति कर्मधारयः ।) विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
आदिगूरुः । आद्यकोणः ।

आदिष्टं, स्त्री, (आद्य् + दिष् + क्तः ।) उच्छिष्टं । इति मेदिनी ।

आदिष्टः, त्रि, (आद्य् + दिष् + क्तः ।) आदेशितः ।
आज्ञातः इति मेदिनी । (नियोजितः, उपदिष्टः, अनुशासितः, अभिहितः ।)

आदीनवः, पुं, (रीकुर्ये भावे क्तः । साद्य ओदितः, ओदितश्चेति नत्वं । आदीनस्य वा नम् । वज्रये क इति बाहुल्यकात् वातेः कः) क्लेशः । इत्यमरः ।
दोषः । दुरन्तः । इति मेदिनी । (यथा, शिशु-
पालवधे २ । २२ ।

“यदासुदेवेनादीनमनादीनवमीरितं” ।)
आदीपनं, स्त्री, (आदीप्यते आद्य् + दीप् + भावे ल्युट् ।) आलिम्बना । इति त्रिकाण्डशेषः । आ-
लिपना इति भाषा ।

आदृतः, त्रि, (आद्य् + दृञ् + आद्रियते यः कर्मणि क्तः ।) कृतादरः । सादरः । अर्चितः । पूजितः ।
इत्यमरः । (सावधानः, अवहितः, अप्रमत्तः ।
यथा, पञ्चतन्त्रे,

“आत्मानमादृतो रक्षेत्प्रसादाच्च विनश्यति” ।)
आदृतः, त्रि, (आद्य् + दृ + क्त्वाप् ।) आदरणीयः ।
आदरयोग्यः ।

आदेशः, पुं, (आद्य् + दिष् + भावे घञ् ।) आद्या ।
इति हेमचन्द्रः । ज्योतिःशास्त्रपत्रं । इति सि-
द्धान्तशिरोमणिः । वर्षस्य वर्षान्तरोत्पत्तिः । प्र-
कृतिप्रत्ययोपघातिकायं । इति व्याकरणं । (अनु-
मतिः, शासनं, उपदेशः, शास्त्राचार्योपदेश-
गम्यो वार्तासंचारः, कार्यभेदः, यथा मुग्धवोधे
“स्थानिवदादेशः” । यथा, मनुः, ८ । २५८ ।
“मङ्गलादेशश्चत्तञ्च भद्राश्चैतच्छिक्तैः सह” ।)

आदेशी, [नृ] पुं, (आद्य् + दिष् + ङिनि ।) दैवज्ञः ।
गणकः । इति हेमचन्द्रः । (त्रि, आदेशकर्ता,
उपदेशा, यथा, रघुवंशे, ४ । ६८ ।

“कपोलपाटकादेशि बभूव रघुचेष्टितं” ।)

आदेशा, [ऋ] पुं, (आदिशति ऋत्विजोदीनं यागा-
दिष्वेष्टसम्पादनाय प्रेरयति । आद्य् + दिष् अति-
सर्जनं + ङच् ।) यागविषये मनेष्टसम्पादनाय य-
थायं कर्म कुर्वति ऋत्विजामादेशकः । तत्प-
र्यायः त्रती २ यथा ३ यजमानः ४ । इत्यमरः ।
अन्वादेशा ५ याजकः ६ । इति हेमचन्द्रः । आ-
देशकर्ता ।

आद्यं, स्त्री, (अद्यते यत् अद् कर्मणि ण्यत् ।) धान्यं ।
इति राजनिर्घण्टः । अदनीयद्रथे त्रि । (यथा—
मनुः, ५ । २४ ।

“तत्पर्युषितमप्याद्यं हविः शेषश्च यद्भवेत् ।
चिरस्थितमपित्वाद्यं”—इत्यादि ।)

आद्यः, त्रि, (आदौ भवः दिगादिभ्यो यत् यदा अद्यते
यः अद् कर्मणि ण्यत् ।) प्रथमः । इत्यमरः ।
(यथा महाभारते,—
“तोषितोऽहं नृपश्रेष्ठ त्वयेहाद्येन कर्मणा” ।

आधा

रघुवंशे, १ । ११ ।
“आतीत् महीच्छितामाद्यः प्रयावन्दसामिव” ।)
मध्यः । यथा मनुः ५ । २६ ।

“पाठीनरोहितावाद्यौ निदुक्तौ ह्यकथयो” ।
आद्यकेविः, पुं, (आद्यश्च कविश्चेति कर्मधारयः ।)
वाल्मीकिमुनिः । इति भूरिप्रयोगः । (पुराण-
कविः ब्रह्मा) ।

आद्यमायकः, पुं, (आद्य + मय् + हणश्चेति घञ् +
कः ।) मायकपरिमाणं । पञ्चरक्तिकाः । इत्यमरः ।
यथाह भास्कराचार्यः,—
“दशाङ्गुलं प्रवदन्ति मायं” ।)

आद्यवीजं, स्त्री, (आद्यं सुखं वीजं कारणं ।) आदि-
कारणं । इति जटाधरः ।

आद्या, स्त्री, (आदौ भवा दिगादित्वात् यत् टाप् ।)
दुर्गा । इति शब्दरत्नावली । काली । तारा ।
त्रिपुरसुन्दरी । भुवनेश्वरी । इति तन्त्रसारणील-
तन्त्रयोगिनीतन्त्राणि । प्रधाना शक्तिः । महा-
विद्या । यथा, सुखमालातन्त्रे १० पटलः ।

“सत्वे तु सुन्दरी आद्या ज्ञेतायां भुवनेश्वरी ।
दापरे तारिणी आद्या काली काली प्रकीर्तिता ।
नामभेदं प्रवक्ष्यामि रूपभेदं वरानने ।
न भेदः कालिकायाश्च ताराया जगदम्बिके ।

योद्गम्या भुवनायाश्च भैरव्यास्त्रिपुरेश्वरि ।
हिमालयाश्चैव धूमाया भीमायाः परमेश्वरि ।
ततश्च वगणामुत्था मातृश्रापं सुरेश्वरि ।
न च भेदा महेशानि विद्याया वरवर्णिनि” ।
आदिभूते त्रि ।

आद्यूनः, त्रि, (आद्य् पूर्वात् दीयतेरकर्मकत्वात्
क्तः । दिवोविजिगीषायामिति निष्ठातस्य नत्वं
यस्य विभाषेति नेट्, च्छोरिब्युट् ।) औदरिकः ।
इत्यमरः । येटुक इति भाषा । (यदुक्तं, अमरे ।
“आद्यूनः स्यादौदरिके विजिगीषाविवर्जिते” ।
“आद्यूनः सदृष्टदृश्येव प्रायेयच्छ्रावणमितः” ।
इति किराते ११ । ५ ।) आदिहीनः ।

आद्योपान्तं, स्त्री, (आद्यश्च उपान्तश्च इन्द्रः ।) पूर्वा-
परं । इत्यमरनागादि इति भाषा ।

आधमनं, स्त्री, (आधीयते आद्य् + धा + कननन् ।)
बन्धकं । इति स्युतिः । (आधिः । यथा मनुः,—
“योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतियहं ।
यत्र वाप्युपधिं पश्येत् तत्सर्वं विनिवर्त्तयेत्” ।

आधानं, स्त्री, (आधीयते आद्य् + धा + भावे ल्युट्
यदा आधीयते स्थाप्यते यत् कर्मणि ल्युट् ।)
गर्भाधानं । अग्न्याधानं । स्थापितद्रव्यं । इति
स्युतिः । (ग्रहणं, धारणं । अधिगमः, करणं ।
सम्पादनं । श्रौतान्तेः स्मार्तभिर्वा यद्दह्यं, ब्राह्मणानां
प्रतिदिनकर्त्तव्या विहितवस्त्रिस्थापनपूर्वकहोमा-
दिक्रिया, यजनं, होमः । यथा रघुवंशे, १ । २४ ।
“प्रजाणां विनयाधानाद्ब्रह्मणाद्भ्रूयादपि ।
व पिता पितरत्नासां केवजं जन्महेतवः” ।

यथा मनुः, ५ । १६८ ।
“भाष्येयै पूर्वामारिच्छे दत्ताधीनस्यकर्मणि ।
पुनर्दारिद्र्यां कुर्व्यात् पुनराधानमेव च” ।

आधि

यथा महाभारते,—
“सर्वेषां पुनराधानं विधिवृष्टेन कर्मणा” ।
यथा मेघदूते, पूर्वमेघे । ३ ।

“तस्य स्थित्वा कथमपि पुनः कौतुकाधानहेतोः” ।)
आधानिकं, स्त्री, (आधानं गर्भाधानं प्रयोजनस्य ।
प्रयोजनमिति ठक् ।) गर्भाधानसंस्कारः । इति
त्रिकाण्डशेषः ।

आधारः, पुं, (आश्रियते अस्मिन् इति आधारः
अध्यायन्यायेति कृत्रे अवहाराधारेत्युपसंख्या-
नादधिकरणे घञ् ।) आकरणाश्रये अधिकरण-
कारकं, तल्लक्ष्यं यथा सिद्धान्तकौमुद्यां, आधा-
रोऽधिकरणं कर्तृकर्मिदारा तन्निष्क्रियाया आ-
धारः कारकमधिकरणसंज्ञः स्यात् । तच्च सामी-
प्याश्लेषविषयव्याप्तिभेदाच्चतुर्विधं । तथा सिद्धान्त-
कौमुद्यां, औपश्लेषिकोवैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्या-
धारस्त्रिधा यथा—कटे आस्ते । खाल्दां पचति ।
मोक्षे सर्वस्मिन्नात्मनि । अधिकरणं । आल-
दानं । अन्वधारणं । इति मेदिनी । श्लोत्रादि-
सेकार्थं सेतुना बहूनां जलं निबध्य यत्र स्थाप्यते

स आधारः बह्वकन्दरादिः । बाँध इति स्थातः ।
इत्यमरटीकायां भरतः । श्रृत्याद्यर्थे जलबन्धन-
माधारः । इति वैकुण्ठः । श्लोत्रादिसेकार्थं जला-
धारस्थानमाधार इति मधुः । (यथा रघुवंशे ३ । ६ ।
“आधारबन्धप्रसूतेः प्रथलैः
संबर्द्धितागं सुतनिर्विशेषं ।
क्वचिन्न वाप्यादिवपन्नवो वः
अमच्छिदामान्मपादपानाम्” ।

याद्यवस्थाः ।
“तथात्मकोऽप्यनेकस्तु जलाधारेष्विवांशुमान्” ।)
आधार्मिकः, त्रि, (अधर्म + ठञ् ।) अधार्मिकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा मनुः ।
“गार्धार्मिके वसेद्युगमे” ।)

आधिः, पुं, (आद्य् + धा + क्तिः ।) मनःपीडा । प्र-
त्याशा । बन्धकं । व्यसनं । अधिष्ठानं । इति
मेदिनी ।

(यथा, हितोपदेशे ।
“आधिव्याधिपरीताय अद्य शो वा विनाशिनो ।
कोऽहि नाम शरीराय धर्मापेतं समाचरेत्” ।
तथा च वैराग्यश्रुतके ।
“आधिव्याधिप्रतर्जनस्य
विविधैरारोग्यमुन्मूल्यते” ।)

आधिकं, स्त्री, (अधिक + अञ् ।) अधिकस्य भावः ।
अधिकत्वं । अतिशयता । यथा ।
“युग्मायामपि रात्रौ चेत् शोषितं प्रसुरं तथा ।
कन्या च पुंवत् भवति युग्माधिक्ये पुमान् भवेत्” ।
इति ज्योतिस्तत्त्वम् । (श्रेष्ठता । उत्कर्षः । प्राब-
ल्यम् । यथा साहित्यदर्पणे । १० पः ।
“आधिक्यमुपमेयस्थोपमानात् न्यूनताधवा” ।
यथा, मनुः ७ । १६६ ।

“यदावगच्छेदायत्नाभाधिक्यं भुवमात्मनः” ।
आधिक्यं नाम यदायुर्वेदे भाष्यमाद्ये वाहस्यत्व-
मौशनसम् अन्वदा प्रतिस्मन्धार्यमुच्यते यदा